

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1239—1243

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1239	Laki valtion vesiväyläpalvelujen määräaikaisesta turvaamisesta	4221
1240	Laki vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain muuttamisesta	4223
1241	Valtioneuvoston asetus ulkomaisten alusten tarkastuksesta Suomessa	4230
1242	Valtioneuvoston asetus alusten katsastuksista annetun asetuksen kumoamisesta	4234
1243	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	4235

N:o 1239

Laki

valtion vesiväyläpalvelujen määräaikaisesta turvaamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Lain tarkoituksena on turvata tässä laissa tarkoitettujen valtion vesiväyläpalvelujen saatavuus sinä aikana kun toimialan kilpailu avataan asteittain vuoden 2013 alkuun mennessä.

2 §

Merenmittaus- ja väylänpitopalvelut sekä kanavien käyttö- ja kunnossapitopalvelut

Liikennevirasto voi vuosien 2011 ja 2012 siirtymäkauden aikana velvoittaa Merenkululaitoksen tuotantotoiminnan muuttamisesta osakeyhtiöksi annetun lain (875/2009) 1 §:ssä tarkoitettua osakeyhtiötä tarjoamaan merenmittaus- ja väylänpitopalveluja sekä kanavien käyttö- ja kunnossapitopalveluja

koko valtakunnan alueella ja Saimaan kanavan vuokra-alueella.

Liikennevirasto kilpailuttaa osan 1 momentissa tarkoitetuista palveluista siten että vuonna 2011 kilpailutetaan enintään kolmannes ja vuonna 2012 enintään kaksi kolmannesta laskettuna palveluiden urakkahinnasta.

3 §

Julkisen palvelun velvoitteen antaminen

Edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu palveluvelvoite on annettava asiakirjalla, josta käy ilmi EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtioneuvoston tehdyn komission päätöksen 2005/842/EY (*komission päätös*) 4 artiklassa määritellyt asiat.

HE 213/2010
LiVM 19/2010
EV 221/2010

172—2010

4 §

Korvauksen määräytymisen perusteet ja korvausten valvonta

Liikenneviraston on varmistettava, että 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuista palveluista maksettavan korvauksen määrittelyssä noudatetaan komission päätöksen 5 artiklan säännöksiä.

Liikenne- ja viestintäministeriö vastaa komission päätöksen 6 artiklan mukaisesta liial-

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

listen korvausten valvonnasta ja mahdollisesta liiallisten korvausten takaisinperinnästä.

5 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2012.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1240

Laki**vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 3 momentti, 6 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 10 a §:n 4 momentti, 10 b §:n 2 momentti, 11 ja 11 a §, 11 b §:n 2 momentti, 11 c §:n 1 ja 4 momentti, 11 d §:n 6 momentti, 12 §:n 2—5 momentti, 13 a §, 14 a §:n 3 momentti, 20 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti, 23 a §:n 3 momentti ja 24 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 10 a §:n 4 momentti, 11 ja 11 a §, 11 b §:n 2 momentti, 11 c §:n 1 ja 4 momentti, 11 d §:n 6 momentti, 12 §:n 2, 4 ja 5 momentti, 13 a §, 14 a §:n 3 momentti, 23 a §:n 3 momentti ja 24 §:n 2 momentti laissa 215/2005, 6 §:n 1 momentti ja 12 §:n 3 momentti laissa 557/2006 sekä 10 b §:n 2 momentti, 20 §:n 1 momentti ja 23 §:n 3 momentti laissa 124/2001, sekä

lisätään lakiin uusi 3 a ja 7 a—7 c §, 8 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 215/2005, uusi 1 momentti, jolloin nykyinen 1 ja 2 momentti siirtyvät 2 ja 3 momentiksi, 20 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 124/2001, uusi 3 momentti ja lakiin uusi 23 b § seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vaarallisten aineiden kuljetukseen:

- 1) tiellä;
- 2) rautatiellä ja muussa raideliikenteessä;
- 3) ilma-aluksessa Suomen alueella ja suomalaisessa ilma-aluksessa Suomen alueen ulkopuolella, jollei Euroopan unionin lainsäädännöstä kaupallisen lentoliikenteen osalta muuta johdu;

- 4) suomalaisessa aluksessa Suomen vesialueilla ja Suomen vesialueiden ulkopuolella sekä ulkomaisessa aluksessa Suomen vesialueilla.

3 a §

Vaarallisten aineiden kuljetusluokat

Vaaralliset aineet jaetaan vaarallisuutensa perusteella yhdeksään pääluokkaan. Vaarallisten aineiden kuljetusluokista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

4 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Käytön aikaisesta kemikaalien aiheuttamien terveys- ja ympäristöhaittojen sekä palo- ja räjähdysvaarojen ehkäisemisestä ja torjunnasta säädetään kemikaalilaissa

(744/1989). Vaarallisten kemikaalien käsitte-lystä säädetään vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005). Muusta kuin kuljetusta varten tapahtuvasta vaarallisten kemikaalien luokituksesta, päällyksestä ja merkittämisestä säädetään kemikaalilaissa ja aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008. Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista säädetään kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1907/2006.

6 §

Muut viranomaiset

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvovat Liikenteen turvallisuusvirasto, tulli, poliisi, rajavartiolaitos, satamaviranomaiset, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto, Säteilyturvakeskus ja työsuojeluviranomaiset kukin toimialallaan siten kuin siitä säädetään tässä laissa ja tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Näiden viranomaisten vaarallisten aineiden kuljetukseen tai tilapäiseen säilytykseen liittyvistä muista, niiden toimialaan liittyvistä tehtävistä sekä kotimaisten ja ulkomaisten viranomaisten yhteistyöstä säädetään tässä laissa ja tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää myös muille viranomaisille kuuluvista niiden toimialaan liittyvistä tehtävistä, joiden tarkoituksena on varmistaa vaarallisten aineiden kuljetuksen turvallisuus.

7 a §

Vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävää ajoneuvoa koskevat vaatimukset

Vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävän ajoneuvon on oltava rakenteeltaan, teknisiltä ominaisuuksiltaan ja varusteiltaan soveltuva erityisesti vaarallisten aineiden kuljetukseen.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi tyyppi-hyväksyä vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettua ajoneuvoa. Lisäksi vaarallisten aineiden kuljetuksessa käytettävä säiliöajoneuvo ja räjähteiden kuljetuksessa käytettävä ajoneuvo on hyväksyttävä vaarallisten aineiden kuljetukseen (*VAK-hyväksyntä*) ja tämän jälkeen katsastettava vuosittain (*VAK-katsastus*), jos ajoneuvossa kuljetetaan vähäistä suurempia määriä vaarallisia aineita.

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään tarkemmin vaarallisten aineiden kuljetukseen soveltuvan ajoneuvon erityisistä rakenteista, teknisistä ominaisuuksista ja varusteista sekä vaarallisten aineiden säiliö- ja räjähdekuljetuksista, joissa ajoneuvolta ei edellytetä VAK-hyväksyntää ja VAK-katsastusta.

7 b §

VAK-hyväksynnän myöntäjä ja VAK-katsastuksen suorittaja

Liikenteen turvallisuusvirasto voi valtuuttaa katsastustoimipaikan myöntämään ajoneuvojen VAK-hyväksyntöjä ja suorittamaan ajoneuvojen VAK-katsastuksia. Liikenteen turvallisuusvirasto voi valtuuttaa myös ajoneuvon yksittäishyväksynnän myöntäjän myöntämään VAK-hyväksyntöjä. Katsastustoimipaikan oikeus myöntää VAK-hyväksyntöjä ja suorittaa VAK-katsastuksia päättyy samalla, kun sen oikeus suorittaa katsastuksia päättyy. Yksittäishyväksynnän myöntäjän oikeus myöntää VAK-hyväksyntöjä päättyy samalla, kun sen oikeus myöntää yksittäishyväksyntöjä päättyy.

Liikenteen turvallisuusvirasto valvoo 1 momentissa tarkoitettujen VAK-hyväksyntöjen myöntäjien ja VAK-katsastusten suorittajien toimintaa kyseisissä tehtävissä. Virasto

voi antaa VAK-hyväksyntöjen myöntäjälle ja VAK-katsastusten suorittajalle huomautuksen tai kirjallisen varoituksen, jos kyseessä olevia tehtäviä ei suoriteta asianmukaisesti. Jos VAK-hyväksyntöjä ei edelleenkään kirjallisesta varoituksesta huolimatta myönnetä tai VAK-katsastuksia suoriteta asianmukaisesti, Liikenteen turvallisuusvirasto peruuttaa määräajaksi tai kokonaan oikeuden myöntää VAK-hyväksyntöjä ja suorittaa VAK-katsastuksia.

Maanpuolustuksen kannalta välttämättömien puolustusvoimien ajoneuvojen VAK-hyväksynnät myöntää ja VAK-katsastukset suorittaa puolustusvoimissa autontarkastaja. Edellä 2 momentissa tarkoitettut valvontatehtävät puolustusvoimissa suorittaa pääesikunta.

7 c §

VAK-hyväksyntöjä myöntävän ja VAK-katsastuksia suorittavan henkilön pätevyysvaatimukset

Sen lisäksi, mitä katsastuksia suorittavan ja yksittäishyväksyntöjä myöntävän henkilön pätevydestä erikseen säädetään, VAK-hyväksynnän myöntävältä ja VAK-katsastuksia suorittavalta henkilöltä edellytetään lisäkoulutuksena VAK-hyväksyntöjen myöntämiseen ja VAK-katsastusten suorittamiseen tarvittavaa erikoiskoulutusta.

VAK-hyväksynnän myöntävältä ja VAK-katsastuksia suorittavalta henkilöltä edellytetävästä erikoiskoulutuksesta säädetään tarkemmin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Puolustusvoimien VAK-hyväksyntöjä myöntävältä ja VAK-katsastuksia suorittavalta autontarkastajalta edellytetävästä erikoiskoulutuksesta säädetään kuitenkin tarkemmin puolustusministeriön asetuksella.

8 §

Lähtäjän yleiset velvollisuudet

Lähtäjän sekä aluskuljetuksessa laivaajan ja lastinantajan on ennen vaarallisen aineen jättämistä kuljetettavaksi varmistettava, että aineen kuljetus ei ole kielletty käytettävässä kuljetusmuodossa.

9 §

Kuljetuksen suorittajan velvollisuudet

Kuljetuksen suorittajan on huolehdittava siitä, että vaarallisen aineen kuljetukseen käytettävää ajoneuvoa, alusta, ilma-alusta ja vaunua voidaan käyttää tähän tehtävään sekä että ajoneuvo tiekuljetuksessa on asianmukaisesti miehitetty. Kuljetuksen suorittajan on ennen kuljetusta varmistettava, että se ei kuljeta sellaisia vaarallisia aineita, joiden kuljetaminen on kiellettyä.

Ilmakuljetusta suorittavalta vaaditaan lupa vaarallisten aineiden ilmakuljetukseen, jos Euroopan unionin lainsäädännössä, Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa taikka kansainvälisessä standardissa tai suosituksessa edellytetään lupaa taikka jos lupa on muutoin perusteltu kuljetusturvallisuuden varmistamiseksi. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että hakija kykenee koulutuksensa, ohjeistuksensa ja käytössään olevien menetelmien avulla varmistamaan vaarallisten aineiden käsittelyn turvallisuuden kaikissa ilmakuljetuksen vaiheissa. Luvan myöntää Liikenteen turvallisuusvirasto määräajaksi. Luvan vaatimisen yksityiskohdista säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Luvan hakemisen ja myöntämisen teknisistä yksityiskohdista voidaan antaa tarkempia määräyksiä Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

10 a §

Kuljetus matkatavarana

Ainekohtaiset ja muut yksityiskohtaiset säännökset matkustajan ja miehistön jäsenen vaarallisten aineiden matkatavarana kuljettamisen rajoittamisesta tai kieltämisestä sekä näiden aineiden pakkaamisesta ja muista teknisistä yksityiskohdista annetaan tarvittaessa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Tarvittavat määräykset tässä momentissa tarkoitetuista asioista alus- ja ilmakuljetuksissa annetaan kuitenkin Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä. Viraston määräysten tulee perustua Euroopan unionin lainsäädäntöön,

Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen taikka kansainväliseen suositukseen tai standardiin.

10 b §

Turvallisuusneuvonantajan nimeämisvelvollisuus

Turvallisuusneuvonantajalla tulee olla todistus Liikenteen turvallisuusviraston vastaanottamasta kokeesta, jolla osoitetaan henkilöllä olevan riittävä asiantuntemus vaarallisten aineiden kuljetuksesta ja hänelle säädetystä tehtävistä.

11 §

Henkilöstön yleinen pätevyys

Jokaisella vaarallisten aineiden kuljetukseen tai tilapäiseen säilytykseen liittyviä tehtäviä, kuten pakkaamista, lähettämistä, laivaamista, lastaamista, kuormaamista, kuljetusta tai purkamista, suorittavalla henkilöllä tulee olla tarvittava kuljetuksen turvallisuuden varmistava koulutus tai muu pätevyys tehtävään ja riittävän usein toistuva täydennyskoulutus.

Tarvittavasta koulutuksesta ja muusta pätevydestä sekä niiden rakenteesta ja sisällöstä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä tie- ja rautatiekuljetukseen tarvittavan koulutuksen ja muun pätevyuden käytännön toteutuksesta sekä muista teknisistä yksityiskohdista. Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä voidaan antaa tarkempia määräyksiä aluskuljetukseen ja satama-alueella tapahtuvaan vaarallisten aineiden kuljetukseen ja tilapäiseen säilytykseen liittyvästä koulutuksen ja muun pätevyuden käytännön toteutuksesta ja muista teknisistä yksityiskohdista.

Vaarallisten aineiden kuljetukseen ja tilapäiseen säilytykseen liittyviä tehtäviä suorittavan työnantajan tulee varmistaa, että työntekijällä on 1 momentissa tarkoitettu koulutus tai muu pätevyys. Työnantajalla ja työntekijällä tulee olla tiedot tästä koulutuksesta ja

muusta pätevydestä. Koulutusta ja muuta pätevyyttä koskevat tiedot on pyydettyessä esitettävä kuljetuksia valvovalle viranomaiselle sen varmistamiseksi, että annettu koulutus ja muu pätevyys ovat henkilön tehtävät huomioon ottaen riittäviä.

Kun kyseessä on vaarallisten aineiden tie-, rautatie- ja ilmakuljetus, työnantajan tulee säilyttää 3 momentissa tarkoitettua koulutusta koskevat tiedot kolme vuotta viimeisimmän hyväksytyin koulutuksen suorittamisesta.

11 a §

Eryityssäännökset henkilöstön pätevyydestä ilmakuljetukseen liittyvissä tehtävissä

Ilmakuljetuksen suorittajalle tai sen palveluksessa olevalle annettavan 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua koulutuksen tulee olla Liikenteen turvallisuusviraston hyväksymä. Hyväksyntä annetaan määräajaksi. Muiden mainitussa momentissa tarkoitettujen ilmakuljetukseen liittyviä tehtäviä suorittavien koulutuksesta on ilmoitettava määräajoin Liikenteen turvallisuusvirastolle, joka voi asettaa ehtoja koulutuksen asianmukaisuuden varmistamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua koulutusta varten tulee olla yksityiskohtainen koulutusohjelma. Koulutusta antavalla opetushenkilöstöllä tulee olla hyvät tiedot vaarallisten aineiden ilmakuljetuksesta ja riittävä opetustaito. Liikenteen turvallisuusvirasto valvoo koulutuksen antamista. Virasto voi antaa koulutuksen antajalle kirjallisen varoituksen, jos koulutusta ei hoideta asianmukaisesti. Virasto voi myös kieltää koulutuksen antamisen, jos kirjallisessa varoituksessa ilmoitettuja epäkohtia ei poisteta kohtuullisen ajan kuluessa.

Tarkemmat säännökset koulutuksen hyväksynnän hakemisesta, koulutuksesta ilmoittamisesta, koulutusta koskevien muutosten ilmoittamisesta ja koulutuksen antajan ammattitaidosta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä voidaan antaa tarkempia määräyksiä koulutuksen käytännön toteutuksesta sekä muista koulutukseen ja koulutuksen antajan ammattitaitoon liittyvistä teknisistä yksityiskohdista. Viraston päätöksen tulee pe-

rustua kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen (SopS 11/1949) nojalla standardeina julkaisemiin vaarallisten aineiden ilmakuljetusta koskeviin teknisiin määräyksiin.

11 b §

Ajolupa tiekuljetuksiin

Ajoluvan saamiseksi tarvittavaa koulutusta voi antaa vain Liikenteen turvallisuusviraston hyväksymä yhteisö, jolla on koulutuksesta vastaava asiantunteva johtaja, yksityiskohtainen koulutusohjelma, toiminnan laajuuteen nähden riittävä ja ammattitaitoinen opetushenkilöstö, tarkoituksenmukaiset toimitilat sekä tarvittava opetusaineisto ja -välineistö. Koulutuslupa annetaan määräajaksi. Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa koulutusluvan haltijalle huomautuksen tai kirjallisen varoituksen, jos luvan haltija ei täytä koulutusluvan myöntämisen edellytyksiä tai koulutusta ei hoideta asianmukaisesti. Virasto voi myös peruuttaa koulutusluvan, jos huomautuksessa tai kirjallisessa varoituksessa todettuja epäkohtia ei poisteta kohtuullisen ajan kuluessa. Koulutuslupa voidaan peruuttaa kokonaan vain, jos epäkohdat ovat merkittäviä.

11 c §

Kuljetukseen liittyvät asiakirjat, selvitykset ja ilmoitukset

Kuljetusvälineessä tulee olla keskeisimmät tiedot kuljetettavista vaarallisista aineista aineen asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi sekä onnettomuuden tai vaaran varalta. Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella voidaan tästä velvollisuudesta säätää ainekohtaisia ja muita yksityiskohtaisia poikkeuksia pienille määrille vaarallista ainetta, jonka kuljetus voi aiheuttaa vain vähäistä vaaraa ihmiselle, ympäristölle tai omaisuudelle. Alus- ja ilmakuljetuksissa tarvittavista yksityiskohtaisista poikkeuksista määrätään kuitenkin Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

Kuljetukseen liittyvien asiakirjojen ja muiden tässä pykälässä tarkoitettujen selvitysten ja ilmoitusten teknisistä yksityiskohdista ja asiakirjojen säilyttämisestä säädetään tarvittaessa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Tarvittavat määräykset teknisistä yksityiskohdista alus- ja ilmakuljetuksissa annetaan kuitenkin Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

11 d §

Turvatoimet ja -velvoitteet

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset turvasuunnitelmasta sekä muusta vaarallisen aineen kuljetuksen ja tilapäisen säilytyksen turvaamisesta. Ainekohtaiset ja muut yksityiskohtaiset säännökset aineista, joiden kuljetukseen osallistuvien on laadittava turvasuunnitelma ja joiden kuljetukseen käytettävä kuljetusväline on turvattava, annetaan kuitenkin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Edellä 5 momentissa tarkoitettujen turvatoimien ja velvoitteiden teknisistä yksityiskohdista voidaan alus- ja ilmakuljetuksissa tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

12 §

Kuljetus ja tilapäinen säilytys kuljetusketjussa

Satamanpitäjällä ja lastinkäsittelypalveluja satamassa suorittavalla tulee olla ajan tasalla oleva turvallisuusselvitys, jos sataman kautta kuljetetaan tai siellä tilapäisesti säilytetään merkittäviä määriä vaarallisia aineita. Sataman turvallisuusselvityksen hyväksyy Liikenteen turvallisuusvirasto. Se voi rajoittaa satamassa tilapäisesti säilytettävien vaarallisten aineiden määriä ja määrätä tilapäiselle säilytykselle muita turvallisuuden kannalta tarpeellisia rajoituksia.

Rautatieyrityksellä on oltava ajan tasalla oleva turvallisuusselvitys Liikenteen turvallisuusviraston nimeämälle ratapihalle, jonka kautta kuljetetaan merkittäviä määriä vaaral-

lisiä aineita. Liikennevirasto kokoaa ja täydentää turvallisuusselvityksen koko ratapihalle ja huolehtii siitä, että turvallisuusselvityksessä kuvatut toiminnot muodostavat turvallisuuden kannalta toimivan kokonaisuuden. Koko ratapihan turvallisuusselvityksen hyväksyy Liikenteen turvallisuusvirasto.

Turvallisuusselvityksessä on selostettava toteutettavat toimenpiteet ja menettelyt, joiden avulla varmistetaan vaarallisten aineiden turvallinen kuljetus ja tilapäinen säilytys, sekä sisäinen pelastussuunnitelma. Sisäisen pelastussuunnitelman tulee sisältää suunnitelma onnettomuuksissa toteutettavista toimenpiteistä. Turvallisuusselvityksen tulee olla pelastusviranomaisten, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sekä valvontaviranomaisten saatavissa.

Vaarallisista aineista ja niiden tilapäisestä säilytyksestä, onnettomuuksien torjunnasta ja kuljetuksesta ratapihalla, satama-alueella, lentopaikalla ja muussa terminaalissa sekä turvallisuusselvityksestä säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä näiden asioiden käytännön toteutuksesta ja teknisistä yksityiskohdista, kuten kuljetusyksiköiden erottelusta ja ainekohtaisista menettelyistä. Tarkemmat määräykset käytännön toteutuksesta satamissa ja lentopaikoissa antaa tarvittaessa kuitenkin Liikenteen turvallisuusvirasto.

13 a §

Pakkauksen ja säiliön vaatimustenmukaisuus

Vaarallisten aineiden kuljetukseen tai tilapäiseen säilytykseen käytettävä pakkaus ja säiliö on valmistettava ja tarkastettava ja sitä on käytettävä niin, että se ei vaaranna kenenkään terveyttä, turvallisuutta, omaisuutta tai ympäristöä. Pakkauksen ja säiliön on täytettävä tässä laissa ja sen nojalla säädetty ja määrätty vaatimukset. Näistä vaatimuksista säädetään tarkemmin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Alus- ja ilmakuljetuksissa tarkemmat määräykset pakkauksen ja säiliön teknisistä vaatimuksista annetaan Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

14 a §

Yleiset kuljetusrajoitukset

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa ainekohtaisesti tai muutoin yksityiskohtaisesti 1 momentissa tarkoitetuista aineista, joita ei saa kuljettaa, 2 momentissa tarkoitetuista aineista, joiden kuljetukseen edellytetään hyväksyntää tai poikkeuslupaa, sekä hyväksynnän ja poikkeuksen hakemiseen liittyvistä teknisistä yksityiskohdista samoin kuin muista 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen kuljetusrajoitusten teknisistä yksityiskohdista. Alus- ja ilmakuljetuksia koskevat ainekohtaiset tai muutoin yksityiskohtaiset määräykset annetaan kuitenkin Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

20 §

Oikaisun hakeminen

Ajolupakokeen vastaanottajan tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen perusteella tekemään päätökseen saa vaatia oikaisua Liikenteen turvallisuusvirastolta, jollei muualla laissa toisin säädetä. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

Katsastustoimipaikan VAK-hyväksyntää ja VAK-katsastusta sekä yksittäishyväksynnän myöntäjän VAK-hyväksyntää koskevassa asiassa tekemään päätökseen saa vaatia oikaisua Liikenteen turvallisuusvirastolta, jollei muualla laissa toisin säädetä. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

23 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Poliisi, tulli ja rajavartiolaitos voivat pyytää muun valtion toimivaltaista viranomaista toteuttamaan 2 momentissa tarkoitettua direktiivin 7 artiklan 2 kohdan toisessa alakoh-

dassa tarkoitettut tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvat vastaavanlaiset toimenpiteet.

23 a §

Poikkeukset

Ministeriö voi muissa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tarvittaessa myöntää kuljetuksen turvallisuuden edistämiseksi tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla luvan poiketa tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä. Alus- ja ilmakuljetuksissa luvan poiketa myöntää kuitenkin Liikenteen turvallisuusvirasto.

23 b §

Viranomaisten oikeus tietojen saantiin

Ministeriöllä ja Liikenteen turvallisuusvirastolla on oikeus saada vaarallisia aineita lähettäviltä, kuljettavilta ja vastaanottavilta tiedot lähetetyistä, kuljetetuista ja vastaanotetuista vaarallisista aineista sekä niiden kuljetusreiteistä riskienhallintaan liittyvää tutkimusta ja tilastointia varten. Tietoja voidaan

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

salassapitosäännösten estämättä luovuttaa pelastus- ja väylänpitoviranomaisille pelastustoimintaa ja väylänpitoa varten.

24 §

Valtuutussäännös

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä vaarallisten aineiden kuljetuksen ja tilapäisen säilytyksen teknisistä yksityiskohdista, jotka liittyvät luokitukseen, merkitöihin, säiliöiden ja pakkausten hyväksymiseen sekä kuljetus-, lastaus- ja käsittelyturvallisuuteen. Alus- ja ilmakuljetuksissa tarvittavat tarkemmat määräykset mainituista asioista annetaan kuitenkin Liikenteen turvallisuusviraston päätöksellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat Ajoneuvohallintokeskuksen tai Liikenteen turvallisuusviraston valtuutukset myöntää VAK-hyväksyntöjä ja suorittaa VAK-katsastuksia säilyvät voimassa.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1241

Valtioneuvoston asetus
ulkomaisten alusten tarkastuksesta Suomessa

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain (370/1995) 23 §:n nojalla, sellaisena kuin sen suomenkielinen sanamuoto on laissa 543/2004:

1 §

Asetuksen soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan suomalaisessa satamassa ja ankkuripaikassa käyvään ulkomaiseen alukseen, joka on vuorovaikutuksessa sataman kanssa sekä tällaisen aluksen laivaväkeen.

Asetusta ei sovelleta kalastusalukseen, sota-alukseen, laivaston apualukseen, perinteistä rakennetta olevaan puualukseen, kunnan tai valtion alukseen, jota ei käytetä kaupalliseen tarkoitukseen, eikä muussa kuin ammattimaisessa käytössä olevaan huvialukseen.

2 §

Tarkastusvelvollisuus

Valvontaviranomaisen on vuosittain tarkastettava Suomen vuosittaista tarkastusvelvollisuutta vastaava määrä PSC-direktiivin 12 artiklassa tarkoitettuihin I- ja II-kiireellisyysluokkiin kuuluvia aluksia. Ulkomaisen ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusaluksen erityiskatsastukset voidaan huomioida tarkastusvelvollisuuden täyttymistä laskettaessa. Tarkastusvelvollisuuden täyttävänä tar-

kastuksena pidetään myös sellaista valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusta, joka suoritetaan muualla kuin satamassa tai ankkuripaikalla, jos tarkastus suoritetaan Suomen vesialueella.

Valvontaviranomainen voi jättää kalenterivuoden aikana tarkastamatta enintään;

1) viisi prosenttia satamassa ja ankkuripaikassa käyvien I-kiireellisyysluokkaan kuuluvien, suuren turvallisuusriskin alusten kokonaismäärästä;

2) 10 prosenttia satamassa ja ankkuripaikassa käyvien I-kiireellisyysluokkaan kuuluvien, muun kuin suuren turvallisuusriskin alusten kokonaismäärästä.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, valvontaviranomaisen on tarkastettava ensisijaisesti I-kiireellisyysluokkaan kuuluvat suuren turvallisuusriskin alukset, jotka tarkastustietokannan mukaan käyvät harvoin Euroopan unionin satamissa.

Jos satamassa käyvien I-kiireellisyysluokkaan kuuluvien alusten kokonaismäärä on pienempi kuin vuosittainen tarkastusvelvollisuus, valvontaviranomainen voi jättää tarkastamatta enintään 15 prosenttia satamassa tai ankkuripaikassa käyvien II-kiireellisyysluokkaan kuuluvien alusten vuosittaisesta kokonaismäärästä.

Jos satamassa ja ankkuripaikassa käyvien pakollisen tarkastuksen piiriin kuuluvien alusten kokonaismäärä on suurempi kuin vuosittainen tarkastusvelvollisuus, valvontaviranomaisen on tarkastettava näitä aluksia vähintään vuosittaista tarkastusvelvollisuutta vastaava määrä. Valvontaviranomainen voi jättää kaikista satamissa ja ankkuripaikoissa käyvistä pakollisten tarkastusten piiriin kuluvista aluksista tarkastamatta enintään 30 prosenttia alusten vuosittaisesta kokonaismäärästä, kuitenkin niin, että vuosittaista tarkastusvelvollisuutta ei aliteta.

3 §

Tarkastettaviksi valittavat alukset

Valvontaviranomainen voi tarkastaa aluksen, jos siinä ilmenee PSC-direktiivin I liitteen II osan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitettu ennalta arvaamaton tekijä. Jos alus on pysäytetty Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion satamassa tai ankkuripaikassa, valvontaviranomainen voi tarkastaa aluksen aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua siitä kun alus on vapautettu.

Valvontaviranomainen voi tarkastaa myös muita kuin *I-* ja *II-kiireellisyysluokkaan* kuuluvia aluksia. Näiden alusten tarkastusta ei katsota PSC-direktiivin mukaisiksi tarkastuksiksi eikä näitä tarkastuksia huomioida Suomelle asetetun vuosittaisen tarkastusvelvollisuuden täyttymistä laskettaessa.

Valvontaviranomainen voi sopia Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion tarkastusvelvollisuuden piiriin kuuluvan aluksen pakollisen tarkastuksen suoritettavaksi suomalaisessa satamassa. Tarkastus on sovittava ensimmäiseen suomalaisen satamaan, johon alus saapuu. Se voidaan kuitenkin suorittaa muussa suomalaisessa satamassa, jos alus ei välillä käy ulkomaisessa satamassa. Tarkastusta ei voida siirtää edelleen suoritettavaksi muussa Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion satamassa.

Valvontaviranomainen ei saa hyväksyä Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion pyyntöä siirtää tarkastusta suoritettavaksi suomalaisessa

satamassa, ellei ole varmuutta siitä, että tarkastus voidaan suorittaa 15 vuorokauden sisällä siitä, kun alus on muuttanut *I-kiireellisyysluokkaan* kuuluvaksi alukseksi.

4 §

Asiakirjojen tarkastus ja aluksen yleisen kunnan toteaminen

Valvontaviranomaisen on alusturvallisuuden toteamisen yhteydessä:

1) tarkastettava vähintään Euroopan unionin merenkululainsäädännössä ja kansainvälisissä yleissopimuksissa aluksessa säilytettäväksi edellytetyt todistuskirjat ja muut PSC-direktiivin liitteessä IV mainitut asiakirjat;

2) tarvittaessa tarkastettava, että Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion suorittamassa tarkastuksessa havaitut puutteet on korjattu;

3) varmistuttava aluksen yleisestä kunnosta, hygieniasta, mukaan lukien aluksen konehuone ja asuintilat.

Jos tarkastustietokannassa on merkintä aluksen puutteista, jotka on määrätty korjattavaksi ennen seuraavaan käyntisatamaan saapumista tai seuraavassa käyntisatamassa, valvontaviranomaisen on tarkastettava, että puutteet on korjattu, tai edellytettävä, että puutteet korjataan ennen kuin alus lähtee suomalaisesta satamasta.

5 §

Aluksen yksityiskohtainen tarkastus

Valvontaviranomaisen on aluksen tarkastuksessa noudatettava PSC-direktiivin liitteessä VI mainittuja menettelytapoja ja ohjeita. Alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 725/2004 soveltamisalaan kuuluvia aluksia tarkastettaessa on noudatettava PSC-direktiivin liitteen VI turvatoimien tarkastuksia koskevia erityisiä ohjeita.

Valvontaviranomainen voi kirjata suorittamansa ulkomaisen ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusaluksen erityiskatsastukset tarkastustietokantaan yksityiskohtaisena tai laajennettuna tarkastuksena edellyttäen, että tar-

kastus on suoritettu PSC-direktiivin liitteessä VII säädetyssä laajuudessa.

6 §

Laivaväen viestintäkyvyn ja kielitaidon tarkastaminen

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että:

1) aluksen laivaväki kykenee vaihtamaan riittävässä määrin tietoja maissa olevien viranomaisten kanssa joko yhteisellä tai viranomaisten kielellä;

2) öljysäiliöaluksen, kemikaalisäiliöaluksen ja kaasusäiliöaluksen laivaväki kykenee välittämään keskenään tietoja aluksessa yhteisellä työkielellä.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että Suomen satamasta matkansa aloittavan tai sen sinne päättävän aluksen laivaväen, joka on hälytysluettelon mukaan vastuussa matkustajien auttamisesta hätätilanteessa, on oltava helposti tunnistettavissa ja sillä on oltava tehtävänsä riittävät kommunikointitaidot, jotka muodostuvat seuraavien perusteiden muodostamasta soveltuvasta kokonaisuudesta:

1) tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääkansallisuuksia vastaava kieli tai vastaavat kielet sekä näillä kielillä annettujen täydellisten turvallisuusmääräysten määrä;

2) mahdollinen tarve antaa hätätilanteessa perusohjeita englanninkielisillä peruskäsitteillä tai kommunikoida hätätilanteessa muilla keinoilla silloin kuin sanallinen viestintä ei ole mahdollista (kuten elekielellä, osoittamalla ohjetaulujen, kokoontumispaikkojen, hengenpelastusvälineistön ja varauuskäyntien sijainnit);

3) kielet, joilla hätäilmoitukset voidaan antaa hätä- tai harjoitustilanteessa ensisijaisen tärkeiden ohjeiden välittämiseksi matkustajille ja matkustajien auttamisesta vastuussa olevan laivaväen tehtävien helpottamiseksi.

7 §

Laajennettu tarkastus

Valvontaviranomaisen on suoritettava tarkastus PSC-direktiivin liitteen VII mukaisessa laajuudessa sekä liitteen sisältämien menettelyjen mukaisesti.

8 §

Pakollisen tarkastuksen siirtäminen

Valvontaviranomainen ei voi siirtää pakollista tarkastusta suoritettavaksi aluksen seuraavassa käyntisatamassa, jos satama sijaitsee siinä jäsenvaltiossa, jonka lipun alla alus purjehtii.

Valvontaviranomaisen on tehtävä pakollisen tarkastuksen siirtämistä koskeva merkintä tarkastustietokantaan viimeistään 24 tunnin kuluessa aluksen todellisesta satamasta lähtöajasta.

Valvontaviranomaisen on tehtävä tarkastuksen suorittamatta jättämisestä ja siihen johtaneista syistä merkintä tarkastustietokantaan viimeistään 30 päivän kuluessa aluksen todellisesta satamasta lähtöajasta.

9 §

Pysäyttämisperusteiden harkinta

Valvontaviranomaisen on aluksen pysäyttämistä harkitessaan sovellettava PSC-direktiivin liitteessä X vahvistettuja perusteita.

Jos poikkeuksellisissa olosuhteissa aluksen yleinen kunto ei täytä asetettuja vaatimuksia, valvontaviranomainen voi lykätä tarkastuksen siihen asti, kun laivaniisäntä on ryhtynyt välttämättömiin toimenpiteisiin, joilla alus saadaan vastaamaan yleissopimusten asiaankuuluvia määräyksiä.

10 §

Tarkastuksen ja pysäyttämisen seuranta

Jos valvontaviranomaisen päätös lähettää alus korjaustelakalle perustuu IMO:n päätöslauselman A.744 (18) noudattamatta jättämiseen aluksen asiakirjojen tai sen rakenteellisten vikojen tai puutteiden osalta, valvontaviranomainen voi määrätä tarvittavien paksuusmittausten suorittamisen aluksen satamasta poistumisen ehdoksi.

Valvontaviranomaisen on 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ilmoitettava aluksen satamasta poistumiseen liittyvistä ehdoista korjaustelakan sijaintivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, aluksen lippuvaltion hallinnolle tai lippuvaltion lähimmälle konsullille tai diplomaattiselle edustajalle.

Jos valvontaviranomainen saa 2 momentissa tarkoitetun Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion tekemän ilmoituksen, sen on ilmoitettava ilmoituksen tehneelle viranomaiselle niistä toimenpiteistä, joihin asiassa on ryhdytty.

Jos alus jättää noudattamatta satamasta poistumiselle asetettua 1 momentissa tarkoitettua ehtoa tai jättää saapumatta suomalaiselle korjaustelakalle, valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

11 §

Aluksen satamaan pääsyn epääminen

Antaessaan epäämismääräyksen valvontaviranomaisen on noudatettava PSC-direktiivin liitteessä VIII säädettyjä menettelyjä.

12 §

Tietokantaan tehtävät merkinnät

Tarkastajan on tehtävä suorittamastaan tarkastuksesta merkintä tarkastustietokantaan viimeistään 24 tunnin kuluessa aluksen todellisesta satamasta lähtöajasta.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

13 §

Tietojen antaminen

Valvontaviranomaisen on vuosittain viimeistään 1 päivänä huhtikuuta toimitettava Euroopan unionin komissiolle tarkastajien lukumäärä PSC-direktiivin liitteessä XIV olevaa mallitaulukkoa käyttäen ja mainitussa liitteessä esitetyllä tavalla.

Valvontaviranomaisen on vuosittain viimeistään 1 päivänä huhtikuuta toimitettava Euroopan unionin komissiolle PSC-direktiivin liitteen XIV kohdan 1 alakohdassa 1.2. ja kohdan 2 alakohdassa b luetellut tiedot. Lisäksi valvontaviranomaisen on toimitettava joka kuudes kuukausi liitteen XIV kohdan 2 alakohdassa a luetellut tiedot. Tietoja ei tarvitse toimittaa komissiolle erikseen, jos ne on toimitettu SafeSeaNet- tietojärjestelmän välityksellä.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tällä asetuksella kumotaan ulkomaisten alusten tarkastuksesta Suomessa annettu valtioneuvoston asetus (619/2004).

Hallitusneuvos Anna Sotaniemi

N:o 1242

**Valtioneuvoston asetus
alusten katsastuksista annetun asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan alusten katsastuksista annettu asetus (1123/1999).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2011.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Hallitusneuvos Anna Sotaniemi

N:o 1243

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun valtioneuvoston asetuksen (893/2007) 2 §:n 1 momentin 4, 9 ja 18 kohta, 6 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 18 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 4, 9 ja 18 kohta, 11 §:n 2 momentti ja 18 §:n 1 momentti asetuksessa 421/2010 sekä

lisätään 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on asetuksessa 421/2010, uusi 19 kohta, 3 §:ään uusi 3 momentti ja 4 a §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 421/2010, uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

4) *ensirekisteröinnillä* ajoneuvon yksilöintitietojen sekä ajoneuvon omistajuutta, haltijuutta, käyttövastaavaa, liikennevakuutusta ja käyttötarkoitusta koskevien tietojen merkitsemistä ensimmäistä kertaa Suomessa rekisteriin;

9) *muutosrekisteröinnillä* ajoneuvon omistajuutta, haltijuutta, käyttövastaavaa, liikennevakuutusta ja käyttötarkoitusta koskevissa tiedoissa tapahtuneiden muutosten merkitsemistä rekisteriin;

18) *haltijalla* muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin omistajaa, jolle ajoneuvon pääasiallinen käyttö on siirtynyt tai jonka käyttöön ajoneuvo on yli 30 päivän ajaksi luovutettu sopimuksen perusteella;

19) *käyttövastaavalla* täysi-ikäistä, Suomessa asuvaa luonnollista henkilöä, joka ole-

matta auton omistaja tai haltija on auton pääasiallinen kuljettaja tai, jollei autolla ole pääasiallista kuljettajaa, jolla on tiedot auton kuljettajista; käyttövastaavalla tulee olla vähintään B-luokan ajo-oikeus.

3 §

Rekisteri-ilmoituksen tekijä

Käyttövastaava saa tehdä käyttövastaavaa koskevan tiedon lisäämistä, vaihtumista ja poistoa koskevan rekisteri-ilmoituksen.

4 a §

Rekisteri-ilmoitus sähköisessä palvelussa

Ajoneuvon käyttövastaavaa koskevan tiedon lisäämistä, vaihtumista ja poistoa koskeva rekisteri-ilmoitus voidaan tehdä myös Liikenteen turvallisuusviraston tarjoamassa sähköisessä palvelussa.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1243

6 §

Rekisteri-ilmoituksen tekeminen

Rekisteri-ilmoitus on sen tekijän allekirjoitettava tai 4 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ilmoituksen tekijä on tunnistettava vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (617/2009) 1 §:n 1 kohdassa tarkoitettulla vahvalla sähköisellä tunnistamisella. Ajoneuvon luovuttajan ja luovutuksensaajan on allekirjoitettava ajoneuvon omistusoikeuden siirtymistä koskeva ilmoitus.

11 §

Ajoneuvon käyttö ennen uuden rekisteröintitodistuksen saapumista tai rekisteröintipäätöksen tekemistä

Ajoneuvoliikennerekisteriin talletettu merkintä 4 a §:n 1 momentissa tarkoitettua sähköisestä rekisteri-ilmoituksesta oikeuttaa ajo-

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

neuvon käyttöön Suomessa enintään 1 momentissa tarkoitettun ajan ilman 1 momentissa tarkoitettua merkintää viimeksi voimassa olleeseen rekisteröintitodistuksen I osaan.

18 §

Rekisteröintitodistuksen antaminen

Ensirekisteröinnistä, muutosrekisteröinnistä, liikennekäytöstä poistosta ja liikennekäyttöön otosta annetaan ajoneuvon omistajalle tai haltijalle rekisteröintitodistuksen I osa ja ajoneuvon omistajalle rekisteröintitodistuksen II osa. Rekisteröintitodistuksia ei kuitenkaan anneta 3 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin käyttövastaavaa koskevista rekisteri-ilmoituksista. Jos rekisteri-ilmoitus on tehty Liikenteen turvallisuusviraston sähköisessä palvelussa, rekisteröintitodistuksen I ja II osa lähetetään mainituille henkilöille postitse.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Hallitussihteeri Janne Mänttari